

เรื่องลับ มช.ที่ไม่ได้มีแค่ ป็อก... ป็อก...ครี๊ด!!!!

นำเสนอเมื่อ : 25 ต.ค. 2552

เรื่องเล่าศ. ประจำเดือนตุลาคม ถือว่าเป็นบทเริ่มต้นของ [เรื่องราวของชีวิตในประสาประจำรั้วมหาวิทยาลัย](#) ซึ่งเป็นอีกหนึ่งที่สลับที่ Life On Campus ได้รวบรวมมาฝาก เพื่อเป็นการเรียกน้ำย่อย ก่อนถึงวันฮาโลวีนที่จะมาถึงนี้ โดยเริ่มต้นความน่ากลัว ณ มหาวิทยาลัยชื่อดัง ประจำภาคเหนือ อย่าง ["มหาวิทยาลัยเชียงใหม่"](#) ที่ขึ้นชื่อเรื่องตำนานที่เล่าขานกันมา...นักต่อนัก

ขึ้นชื่อว่า มหาวิทยาลัยที่มีอายุเก่าแก่มากครั้งศตวรรษ เพราะถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2501 อีกทั้งยังตั้งอยู่ ณ ดินแดนอันหนา อันเป็นแหล่งสะสมวัฒนธรรมอันล้ำค่ามานานนับ 700 ปี... ได้อย่างขนาดนี้ คงไม่ต้องเอ่ยอะไร

เราเองมาพจนในสิ่งที่ง่าย "นก" **พิมพ์ชนก สัตตะพันธ์** นักศึกษาชั้นปี 4 คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่รวบรวมถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้

เริ่มแรก "นก" เล่าถึงตำนานพื้นที่ของ มช.ที่ตนเคยได้ยินมาว่า เคยเป็นสนามรบ ดินแดนลี้ลับที่เก่าแก่ ดังนั้นจึงมีตำนานเก่าแก่ที่รุ่นพี่เก่าๆ เล่าต่อๆ กันมา บวกกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งบางเรื่องน่ากลัวจนเป็นที่รู้จักเกือบทุกมหาวิทยาลัย

อย่าง "ป๊อก...ป๊อก...ครี๊ด" ตำนานชั้นนำแห่ง มช.ที่ว่ากันว่า

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ หอเอนของชมภพวิทยาลัย ที่เรียกกันว่า "หอเจ็ด" เรื่องเกิดกับนักศึกษาสาวคนหนึ่ง อายุอยู่ที่ประมาณ ชั้น 2 หรือ 3 ช่วงนั้นเป็นช่วงสอบ นักศึกษาต่างกำลังอ่านหนังสือกัน มีนักศึกษาหญิงคนหนึ่งไม่สบาย อ่านหนังสือในห้องตอนหัวค่ำ รุมเมทธรนาไปทานหา แต่เพราะเป็นไข้อยู่ จึงไปไม่ไหว พอเมทธรนเห็นเห็นเพื่อนไม่สบาย ด้วยความเป็นห่วง จึงบอกเอาเต๋ียวไปทานหาเองและซื้อของกินมาฝาก เพื่อนคนที่ไม่สบายก็ฝากซื้ออาหาร

" راحتหน้าหรือจะไรก็อย่าจำไม้ได้ เพราะบอกต่อกัน จนเมนูอาหารเริ่มเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามปากคนเล่าเรื่อง(หัวเราะ)"

หลังจากที่เพื่อนออกไป เมทธรนที่ไม่สบายก็ให้อ่านหนังสือต่อ อ่านได้ซึกพักก็ไม่ไหวเพราะใช้ขี้หนังสือนอน ตอนนอนอยู่นั้น สลึมสลือ คล้ายกับครึ่งหลับ ครึ่งตื่น ก็มีควมรู้สึกว่ามันมากแล้ว ก็ไม่เพ้ออะไรไม่กลับมาระที่ ซึกพักได้อันเสียงเบาๆ ดังจากชั้นล่างจากทางนั้นใด

ป๊อก ... ป๊อก ... ป๊อก...เสียงนั้นดังเป็นระยะๆ โกลเข้ามา จากทางบันไดเรื่อยๆ เสียงเหมือนคนกำลังเมกของหนักบางอย่างขึ้นมา และเสียงนั้นก็ดังมาจนถึงชั้นที่หอนักศึกษาหญิงคนนั้นอยู่ แล้วเสียงก็เปลี่ยนเป็น ครี๊ด ... ครี๊ด ... เสียงเหมือนคนกำลังลากอะไรบางอย่างไกลเข้ามาเรื่อย จนมาหยุดอยู่ที่หน้าหอ

นักศึกษาหญิงที่อยู่ในห้องก็เริ่มเอะใจ และมองไปทางประตู ในใจคิดว่าเพื่อนกลับมาแล้ว แต่ยังไม่เสียงอะไรเลย " ก๊อก ก๊อก ก๊อก " แล้วเสียงไป นักศึกษาสะดุ้งสุดตัว คิดว่าไม่ใช่เพื่อนแล้ว ถ้ามันทำให้ไม่เปิดขึ้นมาเลย จึงเดินไปเปิดประตู ตรงลูกบิดประตูมีถุงใส่อาหารมาแขวนอยู่ พอเห็นอาหารคน กัง วาเพื่อนอยู่ใน ทำไมลองเอามาแขวน ทำไมมีใครอย่เปิดนำเป็นทางจากบันได รุจเขามีกินมาและหอบกามาเพื่อนตายแล้ว

"หลายคนที่บอกว่า ถูกฆ่ามันชิน สภาพศพทุกแขนงและข้างขึ้นสองข้างก็ อาจเกิดจากการที่คนร้ายเอาท่อนไม้ทุบตีเพื่อไม่ให้มัน บงคนก็บอกว่า ระหว่างเดินทางกลับหอ ถูกรถชน กระชกหัก ทำให้เดินไม่ได้ จึงต้องไปปากคาบๆ แล้วลากเกวาทันเองมาจนถึงหอพักแล้วโยนลงบันได"

และเสียง ป๊อก ป๊อก เสียง ครี๊ด คือเสียงลากตัวของตัวเองจากบันไดมาจนถึงหน้าห้องปรุกกุกเป็นรอยเปียกน้ำยาวติดต่อกันหลังจากส่งหาลอดหน้าไปได้แล้วก็หมดหวัง ตอนแรกทุกคนในชั้นที่นักศึกษาคนหนึ่งเล่า แต่หลังจากที่นักศึกษาที่พักอยู่ข้างๆ หอนอนขึ้นมา ในคืนนั้นก็ได้ยินเสียงดังกลางเหมือนกัน

และนอกจากเรื่อง "ป๊อก ป๊อก ครี๊ด"จะเป็นเรื่องราวข่าขวัญของเด็กๆกันแล้วก็มีเรื่องเล่าหลอนอื่นๆที่เล่ากันปากต่อปาก

**** หอนาฬิกา ..วนครบ 3 รอบเจอดีแล้ว**

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับเพื่อนและครูจึก ที่อยากลงคดี อยากรู้ว่า ตำนานเรื่องนาฬิกาเป็นจริงหรือเปล่า มีความเชื่อที่บอกต่อๆ กันมาว่า

ถ้าผู้บริบทวนเข็มนาฬิกา บริเวณหอนาฬิกาจะเจอดี...

ไม่ว่าจะเป็นคนกระโดดมาจากยอดบนสุดของหอนาฬิกา หรือกระโดดลงมาบนรถที่ขับในบริเวณนั้น และอีกหลายคนก็วนครบ 3 รอบ แต่ไม่เจอ แต่พอหันไปทางประตูก็เห็นว่า มีคนมองอยู่

**** หอสังฆมขุ**

หอสังฆมขุตำนานอันลึกลับของเด็กใหม่ปี 1 ทุกคน โดยเฉพาะ นศ.หญิงที่จะต้องพักที่หอ 8 โดยพื้นที่เคยอยู่ห้องนี้จะบอกและย้ำเสมอว่า เวลาจะเข้าห้องนี้ต้องเอาเพื่อนไปด้วยเสมอ ห้ามลืมนิดเด็ดขาด!! นี่คือคำเตือนของรุ่นพี่ประจำหอ ที่เพื่อนได้ฟังตอนปีหนึ่ง

แล้วรุ่นพี่อีกคนที่เล่าให้ฟังเกี่ยวกับประวัติของหอสังฆมขุนี้ เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้วปี 32 ช่วงนักศึกษาหญิงคนหนึ่ง ซึ่งประเพณีหรือเรียกกว้างๆของ มช.คือเด็กปีหนึ่งทุกคนต้องอยู่หอใน เพื่อที่เวลาที่จะมีการรวมห้องจะไดพร้อมกันอยากรวดเร็ว ส่วนคนที่อยู่เชิงโหมส่วนมากจะกลับมาเยี่ยมวันศุกร์กลับเขาก่อนเย็นวันอาทิตย์

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อรุ่นพี่ที่วางจะเกิดมาขอ นศ.หญิงน้องโหมคนหนึ่ง *ความสัมพันธ์ของทั้งรุ่นบวถึงตัวอุกักกันมากขึ้นทุกวันจนมาถึงกลางเทอม รุ่นที่คนนั้นเลยชวนนศ.หญิงไปอยู่ด้วยกันที่หอหลังมช. ทุกเย็นวันศุกร์หน้าหอ 8 จะมีรุ่นที่คนนั้นมาขอตรวจ นศ.หญิงคนนั้นก็ตรวจและจะมาส่งตอนเย็นวันอาทิตย์ทุกครั้ง*

เป็นไปอย่างนี้ก็เกือบจะ 5 เดือนจนเป็นที่อิจฉาของเหล่าคนศ.หญิงที่หออื่น ใครเห็นก็ต่างพูดแซวอยู่ตลอดเวลา ทำให้นศ.หญิงรู้สึกดีใจและรักกับรุ่นที่คนนั้นมาก แต่ต่างกับรุ่นที่คนนั้นเริ่มที่จะตีตัวออกห่าง เพราะรู้สึกว่ามีนศ.หญิงคนนี้ เริ่มที่จะจริงจังกับตนเองมากกว่า

แล้ววันหนึ่งคนสาวคนนั้นเสียใจที่สุดและได้สร้างตำนานอันลึกลับขึ้นมาถึง เย็นวันศุกร์ที่รุ่นพี่จะต้อมารับไปประจำหอครั้ง. แต่วันนั้นรุ่นพี่ก็สึกมากแล้ว นศ.หญิงเลยถามว่า ทำไมไม่มาดูซึ่งหลายคนที่บอกว่าเพราะรุ่นพี่คนนั้นไปอู่ที่หอหญิงอีกคนอยู่ นศ.หญิงคนนั้นโดนคนรักกับไปไว้ในโถจดตอไม้กลาสที่เกาะเกาะเพราะกลัวเสียงครึกไป และเธอก็บอกกับรุ่นพี่คนนั้นว่ามีเรื่องที่จะพูดด้วย เป็นเรื่องสำคัญมาก รุ่นพี่คนนั้นก็บอกให้ไปคุยกับที่หอหญิงสาวคนนั้นก็เลยชวนเธอไปและก็คุยขณะที่ชวนเธออยู่ บอกว่า

ตอนตอนหนึ่งครั้งครึกได้ 3 เดือนแล้วพอได้ยินคนนั้นรุ่นพี่ คนนั้นก็อครรททันที แล้วก็ถามย้ำว่าเมื่อที่พูดอะไรไร

นศ.สาวเลยย้ำไปว่าตีครึกได้ 3 เดือนแล้ว รุ่นพี่คนนั้นไม่รับคิดชอบหัวว่าสาวคนใจไปคบชายอื่น พอท้องแล้วจึงมาอ้างว่าตนเป็นคนทำ รุ่นพี่คนนั้นบอกเลิกเธอในที่นี้ และปล่อยให้เธอเดินจากหลัง มช.กลับมาที่หอตามลำพัง

ระหว่างทางนศ.สาวคนนั้นก็คิดเรื่องที่เกิดขึ้น ทั้งความรู้สึกเสียใจไปความแค้นต่อชายหนุ่มที่ทิ้งเธอไป บวกกับกลัวทางมันจะรู้ความจริงและทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ทำให้เธอตัดสินใจเอาเด็กออก แต่เธอไม่กล้าที่จะไปที่โรงพยาบาลหรือบอกใครให้ทราบ พอมาถึงหอหญิงเมท(มู้อยู่เพราะลูกบิดบานกันหมด เธอเลยเอาเด็กออกด้วยตัวเอง ได้กระจายเอาเมล็ดที่กระทุงจนมดลูกฉีกเอาไปโดยไม่รู้วิธีการที่ถูก ต้อง ทำเธอเกิดอาการการกลืนเลือดอย่างรุนแรง ก่อนที่เธอจะเสียชีวิตเธอได้เขียนข้อความไว้บนกำแพงห้องนั้นว่า

'กูมีมึงคนเดียว'

วันหนึ่งเมทรวมห้องก็เข้ามาที่หอด้วยท่าที่วิตกกังวล และได้ไปที่ห้องพักที่เธอได้พักกับนศ.สาวคนนั้น ก็ได้พบกับศพของหญิงสาว รอยเลือดกระจัดกระจายและข้อความบนกำแพงจึงแจ้งให้ไปผู้คุมหอทราบ ก็ได้มีการสอบสวนเมทจนทราบว่าโดยจริงแล้วเธอเขียนไว้แต่คนนั้นก็บอกว่าเมื่อคืนเห็นเพื่อนมาบอกลา และไปเอาศพที่ห้องลงมาด้วย แม่ยังฝากบอกไปผู้คุมหออีกว่า...ห้ามใครก็ตามมางับของของเธอ

หลังจากจัดการเรื่องศพและงานศพเรียบร้อยแล้ว ก็ได้มีการทำความสะอาด ห้องนั้นโดยให้ผู้ดูแลเช็ครอยเลือดให้สะอาดลง เปลี่ยนที่นอนและผ้าปูที่นอนใหม่จนห้องเกือบจะสะอาดเหมือนเดิม แต่รูขุมสิ่งที่ทำให้ทุกคนหลุกก็คือ

...ทั้งรอยเลือดและข้อความที่หญิงสาวคนนั้นทิ้งไว้ไม่ได้หายไป แต่รอยเลือดกลับเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ...

ทางหอเลยพิจารณาเอาสีใหม่มาทาทับไว้ไม่ให้เห็นรอยเลือด แต่แล้วพอวันรุ่งขึ้นรอยต่างๆก็กลับมาอยู่ดังเดิมเหมือนกับไม่ได้มีการนำสีมาทาแต่อย่างใด

ทางหอเลยได้เชิญพระที่วัดฝ่ายนิมที่พิธีแต่พระท่านบอกว่าทำพิธีไล่ไปคงไม่ได้เพราะวิญญาณนั้นเขี่ยมาก เพราะยังมีความอาฆาตและมีลูกในท้องอีกด้วย มุ่ยได้แต่ทำการสวดวิญญานไม่ให้ไปหลอกคนในหอ หลังจากทำพิธีสวดวิญญานเรียบร้อยแล้ว ทางหอก็ได้หาสิ่งใหม่แต่คราวนี้ใช้สีชมพู เพราะจะได้มองไม่เห็นคราบเลือดบนกำแพง จนกลายมาเป็นตำนานหอสังฆมขุจนถึงเดี๋ยวนี้

**** บ้าลูซี่**

บ้าลูซี่ เป็นใครมาจากไหน ไม่มีใครรู้มันว่า เขาคอยหวังไป ดูแลเธออยู่ไม่ห่าง โดยเฉพาะช่วงเวลารับน้อง พวกเราเจอบ้าลูซี่ทุกครั้ง...

บริเวณศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มช. จะมีเนินหญ้าที่เชื่อมระหว่างธารน้ำเล็กๆ และมีสะพานเดินข้าม ซึ่งเป็นบริเวณใกล้กับสถานที่รับน้องของคนๆ ซึ่งช่วงเวลารับน้อง 2 วัน จะเป็นช่วงสุดท้ายของการรับน้อง ก่อนที่จะปล่อยกลับเขากลับที่ ก็มีนศ.ชายคนหนึ่งเกิดไม่สบาย เป็นหอบ รุ่นพี่จึงพาไปยังห้องพยาบาล ซึ่งอยู่บริเวณ เนินหญ้า หลังจากปล่อยให้ปล่อยนศ.หญิงกลับหอพัก ส่วนนศ.ชาย อยู่รับน้องต่อ

จนกระทั่งมีเสียงมาขอความช่วยเหลือเป็นระยะๆ หลายคนที่สงสัยแต่ไม่มีใครพูดอะไร จนกระทั่งมารับน้องจบลง มีคนคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า เห็นผู้หญิงใส่ชุดขาว ยืนอยู่ใกล้ประตูรับน้องอยู่นาน แต่ก็ไม่พูดอะไร เพราะคิดว่า คงเป็นอาจารย์ที่เดินมาดูแลความเรียบร้อย บางคนก็บอกว่า รู้สึกเหมือนมีคนมาบอกหัว

จนกระทั่งเหตุการณ์นี้ ได้คลายความสงสัยลง เมื่อรุ่นพี่ที่อยู่ในห้องพยาบาล ซึ่งรับเรื่องแบบนี้ หรือเรียกว่า มีจิตที่สัมผัสได้ ก็ทักขึ้นมาว่า

เมื่อคืนเห็นกลและซี เขา(ผู้หญิงใส่ชุดขาว) เป็นห่วงกลัวเด็กๆ เกิดอันตราย เลยต่อมมาดูแลอยู่ไม่ห่าง"

**** "กุหลาบแดง**

แทบจะไม่เชื่อสายตาตัวเอง เพราะเราดูอยู่ตลอด แต่ทำไมได้ภาพในกล้องวีดีโอมันทำให้เราเห็นว่า น้องๆ ที่แสดงในวันนั้น ไม่ได้มีแค่ 4 คน แต่มันกลับมี 5 คน...

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปี 2550 เมื่อคณะสื่อสารมวลชนฯ มช. ต้องทำการแสดงในช่วงคำคืนของวันפורรีดไทท์ ซึ่งถือว่าเป็นไฮไลต์ของคนที่จะนำเสนอการแสดงของตนเอง ด้วยความเป็นที่คนๆ ภาว่า กล้าแสดงออก จึงคิดค้นการแสดงแปลกๆ เพื่อเรียกความสนใจของคนดู เหล่ารุ่นพี่จึงตกลงปลงใจที่จะนำเสนอการแสดงที่มีชื่อว่า

"กุหลาบแดง" ซึ่งมีนักแสดงทั้งหมด 4 คน ใส่ชุดขาวสีขาวทุกคน และต้องเป็นชายขึ้นไปบน สมเด็จ สูงประมาณ 3 ชั้นของตึก เพื่อที่จะไรยตัวลงมา เพราะการแสดงชุดนี้ มีคอนเซ็ปต์ที่นำเสนอเกี่ยวกับ สาวที่อกหักจากหนุ่มคนรัก จึงตัดสินใจผูกคอตาย

"รู้ว่ามันเป็นวิธีที่เสี่ยง ถ้าน้องๆ เกิดพลาด ตั้งเชือกแขวนคอจริง เราคงรับผิดชอบไม่ไหวแน่ แต่หลังจากที่ซึกซ้อมมาหลายวันก็มันใจว่าน้องต้องไม่พลาด"

หลังจากที่การแสดงจบลง ทุกอย่างเป็นตาที่ตึงหัวใจ ภารการแสดงชุดนี้ได้รับความชื่นชมจากเพื่อนร่วมคณะ และต่างคณะ ทุกคนพากันมาแสดงความยินดี และพูดชื่นว่า

"ซอบจิง แสดงได้ดี น้าหวาดเสียวทั้ง 5 คนเลย"

ทุกคนที่จัดการแสดงอึ้ง แบบพูดไม่ออก เพราะการแสดงชุดนี้มีผู้แสดงเพียง 4 คนเท่านั้น และคนที่ 5 เป็นใคร จากนั้นก็มีเพื่อนคนหนึ่งถือกล้องวีดีโอขึ้นที่ภาพ รั้งมาอย่างหน้าตาดี บอกว่า

...จอยอย่างที่เพื่อนพูด การแสดงชุดนี้มี 5 คน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นผู้แสดง 4 คน

นี่จึงตัดสินใจบนภาพ และเก็บเรื่องไว้เป็นเพียงเรื่องเล่า แต่ก็ยังมีคนนำกลับมาเล่า พร้อมกับหลักฐานที่บางคนเห็น และบางคนไม่เห็น ในเว็บไซต์ต่างๆ ลองเข้าไปดู และตัดสินใจช่วยพวกเราราคิดสินอีกครั้งว่าการแสดงชุดนี้ มีที่คนกันแน่?

.....แต่ก่อนที่ความน่ากลัวของรั้ว ม. ชื่อตั้งของภาคเหนือจะจบลง Life On Campus ออกอศตัวว่า บางเรื่องเป็นเพียงความเชื่อ ที่บอกต่อกันมา บางเรื่องอาจจะคิดเพี้ยนไป ซึ่งนั่นก็ถือว่าเป็นความเชื่อส่วนบุคคล

**** ติดตาม เรื่องเล่าสยองขวัญในรั้วมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็น ศาลในหอหน้าหญิง ...คุ้ยขยะอยู่ รุมคนหมู่เอเลี่ยน ...เสียงไม้เท้า คนเดินตาม ณ สนามกีฬาจาก ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง / โจ้กระเบนสีแดง ณ หอเพชรรัตน์ จากม.ศิลปากร สนามจันทร์ / อยาขี้หนัที่ , เด็กมจจุ.ขอเลขสวย จากม.รังสิต..... ได้ที่ เรื่องเล่า นศ.(เรื่องลึกลับ รีมม.)**

<http://www.manager.co.th/Campus/ViewNews.aspx?NewsID=9520000126258>